Ч. 280. Субота 30 (17) грудня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Наради делеґаций. — Ворохобня в Хіні. — З Росиї.

Вчера зібрали ся в столици Долитавщини угорскі і австрийскі делеґати на коротеньку, всего дводенну секцию.

Сим разом відпало сьвяточне привитане делеґатів в цісарскій палаті, де монарх Франц Йосиф I. відчитував звичайно престольну промову, якої рік-річно слухала з увагою ціла Европа. Вже в попередних делеґациях цісареви годі було ізза свого надірваного здоровля відчитати в Будапешті престольну промову так, що поручив заступити себе престолонаслідникови арх. Францови Фердинандови. Сим разом відпадає престольна промова загалом, она впрочім не приписана законом для делеґаций, тілько для парляменту. В політичних кругах надіють ся, що коли цісар подужає та не буде мусів оберігати своє здоровле так як тепер, то виголосить престольну промову в головній делеґацийній сесиї, що відбуде ся в другій половині лютого або в марті.

Наради розпочала перша делеґация угорска, що зібрала ся о год. 11 рано. Відкрив засіданє президент із старшини Богуш. Президентом вибрано делеґата Лянґа, єго заступником ґр. Зічого.

Лянґ дякуючи за вибір, зложив іменем делеґациї чолобитню королеви, зазначуючи при тім, що нині можемо з тим більшим одушевленем висказати наші чувства, позаяк стан здоровля Монарха знов знаменитий.

Міністер Буриян предложив іменем спільного правительства буджетову провізорию.

По год. 12 зібрала ся комисия для нарад над буджетовою провізориєю.

Міністер справ заграничних ґр. Еренталь виголосив своє експозе о заграничнім положеню, а міністер війни ґен. Авфенберґ представив теперішний стан армії.

В дальших нарадах міністер Авфенберґ у відповіди на численні запитаня сказав, що справу підофіцирів полагоджено на основі змінений. Полагодженє тої справи конечне, аби можна з цілим спокоєм приступити до заведеня 2-літної войскової служби.

Очивидна річ, що уложену в правительством проґраму видатків до р. 1912 бесідник приймив з хвилею обнятя свого уряду.

Відтак принято буджетову провізорию в загальній і подрібній дискусиї і ухвалено, аби висказане делеґациєю вотум довірия для політики міністра справ заграничних записано також в справозданю комисиї.

Нині перед полуднем відбуде ся друге повне засіданє угорскої делеґациї.

Австрийска делеґация зібрала ся вчера о годині 5 по полудни. Мін. Еренталь покликав на президента із старшини пос. Шлеґля, котрий відкрив наради. Президентом вибрано делеґата Добернїґа, віцепрезидентом Мервільдта. По виборі секретарів і господарів відчитано впливи.

Ґр. Еренталь вніс предложенє в справі буджетовій провізориї на 4 місяці на р. 1912.

Слідуюче повне засіданє делеґациї нині о год. 10 рано.

В комисиї фінансовій ґр. Еренталь і ґен. Авфенберґ повторили свої заяви зложені в делеґациї угорскій.

Комисия приймила відтак буджетову провізорию.

„N. Y. Herald" одержує слідуючу вістку з Пекину: Юаншікай переговорює з державами, бажаючими вияснити, яке становище заняли би они, наколи би конституючі збори проголосили републику. Загально здогадують ся, що Юаншікай приняв би достоїньство президента републики, наколи би мав певність, що держави будуть інтервенїювати. Рівночасно звернув ся Юаншікай з просьбою до анґлійского і японьского правительства о позичку для переведеня в краю реформ звязаних конституцийно-монархістичним ладом. Коли партия національної єдности звернула ся до Юаншікая з візванем покінчения ворохобні мирово і полишения справи форми ладу до рішеня всехінськой конституциї, відповідь була відмовна.

З Вашинґтону доносять, що 4 дальші во-

---

43)

Крізь стіну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

XX.

Пані Льойдова Кітредж.

Подробиці годин, які слідували, ніколи не були ясні для Алїсиї і єї спасителя. Они лиш неясно пригадують собі, що пробудили ся з глубокої несьвідомости і безконечно блукали по темних, підземних коридорах. Опалені, покровавлені, окопчені димом і в попаленій, подертій одежи ішли на сліпо все наперед, упадали обезсилені на землю, знов зривали ся і йшли наперед заганяючись і спотикаючись, аж вкінци побачили здалека дневне сьвітло і почули голоси. То були робітники, заняті при якихсь каналових роботах, котрі показали їм вихід і вивели на Божий сьвіт.

Настав хвилевий відпочинок і перевязуванє ран в найблизшій аптиці, між тим як візваний телефонічно Пужо приїхав чим скорше автомобілем. Годину опісля обоє уратовані лежали в малім приватнім шпитали зараз коло Пужотового мешканя в чистих, холодних ліжках, окружені лікарями і дозорчинями. А на одним кріслі коло ліжка Алїсиї сиділа обмарана і осмолена Есмеральда, між тим як під подушкою Кокеніля лежала книжка з записками барона.

— О, тяжкі попареня — говорив ординуючий лікар. — Той мужчина страшенно попечений. Рани дівчини не так небезпечні, але она зазнала якогось потрясеня нервів, яких наслідків мусимо вижидати. По двацять чотирох годинах будемо могли більше сказати. Впрочім ранений хоче говорити з вами, пане Пужо. Але прошу, лиш хвильку!

В глубокім розворушеню вступив комісар до тихої, затемненої комнати, де лежав єго приятель, завинений бандажами на кавчуковій подушці наповненій водою.

— Люсиян — відозвав ся слабий голос— я знов пійду в гору. Але на всякий спосіб скажу вам найважнійші річи.

Комісар дав знак сестрі милосердія, котра сейчас вийшла з комнати. Відтак похилив ся над Кокенїлем і слухав з напруженою увагою, що той з трудом говорив.

— Боже великий!—відозвав ся вкінци.— Дорого за те заплатить!

— Так, але не робіть нічого, доки я не буду міг говорити. Ніхто не сьміє о тім знати — навіть наших імен.

— Ні, ні. Я вже о то постараю ся.

— А Алїсия — буде може маячити. Мусить мати певні доглядачки.

— Так, Павле. Будьте того певні.

— Займіть ся особливо Алїсиєю. З нею щось стало ся — з єї душею. Она память або утратила — або відзискала. Порадьте ся лікарів — найліпших, які суть — і дра Діпрата. Всьо одно що буде коштувати. Всьо — завнсить від неї.

— Всьо стане ся так, як ви мені сказали. А тепер не журіть ся, любий друже! Лежіть зовсїм тихо і вставайте як найскорше здорові. Я беру на себе всьо і ви можете полягати на мені як на скалі і бути спокійним. До побаченя, Павле, до завтра!

Недужий лиш вишептав щось незрозумілого і Пужо тихо вийшов з зажуреним видом.

* * *

Було пречудне пополудне у вересни і цілий Париж плив до салі розправ в судовій палаті, де нині мала відбути ся головна розправа против Льойда Кітреджа о скритоубийство. Справа заповідала ся дуже інтересною і цілий елеґантний сьвіт, а найбільше Американці, зібрали ся в судовій салі. В однім з перших рядів сиділа Пуссі Вільмот в прехорошій тоалеті і не відвертала очий від обжалованого.

Молодий Американець на здивовижу Парижан мав і нині відважний, майже веселий вид. Лиш уважний глядач міг би був помітити, що єго очи були неспокійні, коли блукали понад морем голов. Они глядали одного лиця, якого не могли найти. Де була Алїсия? Чому не давала нічого чути про себе? Чи була не-

енні американьскі кораблї причалили до Гонконґу. Американьска фльота, зібрана на хіньских водах, числить вже тепер 11 воєнних суден.

Консервативний член російскої ради державної Крамер в розмові з співробітником „Petersburg. Zeitung“ зазначує, що за послїдних шість лїт парляментарного житя Росия не поступила наперед, але попала ще глубше в реакцию. Свобода релїґії і совісти також як і давно. Полїцийна і адміністрацийна самоволя ще збільшилась; всюди виїмкові постанови і виїмкові закони. Нетерпимість до інородців і іновірців більша як перед 10—15 лїтами. Від тої нетерпимости терпить і русскій по походженю, як він Українець а не Великорос і як він старовір а не православний. На відношене державної ради до реформи впливають поруч психольоґії дореформних бюрократів круги придворні а також бувші міністри, та число лїберальних міністрів перевело ся.

Новинки.

Львів, 29 грудня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Президент гал. дирекциї почт і телеґрафів іменував ад'юнкта Марияна Верещака почтмайстром в Майданї коло Кольбушової і переніс почтмайстра Зенона Даниловича з Майдану до Потока золотого.

— **Знижене цїни книжок шкільних.** Краєва Рада шкільна знизила цїни слїдуючих руских книжок шкільних видаваних в ц. к. Видавництві книжок шкільних в будинку ц. к. Намістництва:

1) История біблїйна, замість 1 К буде коштувати 90 с.

2) Школа народна, замість 1 К буде коштувати 90 с.

3) Рахунки для шкіл народних, часть III, замість 30 с. будуть коштувати 26 с.

4) Рахунки для шкіл народних часть IV, замість 50 с. будуть коштувати 45 с.

5) Початки науки нїмецкого язика для IV кл. замість 80 с. будуть коштувати 70 с.

— **Активальний додаток для галицких міст.** Wien. Ztg. оголошує розпоряджене цїлого кабінету в справі кількох змін в зачисленю місцевостий до схемату активального додатку державних урядників. З галицких міст перенесено отсї: Коломию з III до II кл., Ясло, Яворжно, Раву р., Сокаль, Турку (пов. м.), Тустановичі і Тисьменицю з IV до III кляси активального додатку. — Ті висші додатки числять ся вже від 1 сїчня 1911. На Буковині громаду Сторожинець перенесено з IV до III кл. додатків активальних.

— **Лїцитация.** Дня 3 сїчня 1912 о год. 9 рано відбуде ся в маґазинах товарових стациї в Ярославі публична лїцитация невідобраних товарів, як: вина, горівки, мила, цукорки, олива, смаровила, дивани, скла, зелїза, мітли, машини рільничі, тутки, папір і т. п.

— **Нові приписи для трафікантів.** Накладом гал. кр. Дирекциї скарбу вийшло з друку 5 брошурок, обіймаючих нові приписи про продаж тютюну. Є се: 1) Приписи про обсаду тютюнових трафік. 2) Приписи для трафікантів. 3) Приписи для складівників. 4) Припис для продавцїв специяльних сорт тютюну і 5) Інструкция до приписів про продажу тютюну, поученє до припису про обсаду тютюнових трафік і поученє до приписів для трафікантів. Сї брошурки можна по цїнї 50 с. за примірник купувати в економатї кр. Дирекциї скарбу у Львові, у всїх дирекциях скарбових округів і в надзорах скарбової сторожі.

— **Арештоване вломників.** До самоїздового ґаражу при ул. Хотимскій добули ся онгди якісь злодії і розбили там огнетревалу касу в той спосіб, що за помочию електрики і відповідних приладів провертїли в касї дїру коло дїри і остаточно добули ся до неї. Полїциї удало ся вже вислїдити виновників і арештувати їх. Один з них Ст. Жарлїковский, електро-механїк, занятий в ґаражи, дібрав собі до помочи Фр. Будзїцкого, челядника шлюсарского а знаючи, де знаходять ся сверли і машина електрична до верченя сталї, добув ся легко до каси. Слїдство виказало, що то неперший був влом тої спілки; они ще лїтом сего року добули ся були з пивницї до склепу п. Лянґнера в Ринку.

— **Маркіянове сьвято в Сокали.** Всенароднє сьвято 100-тих роковин уродин Маркіяна Шашкевича, поета подвижника й вістника відродженя галицкої України, сьвяткує Сокальщина в понедїлок дня 1 сїчня 1912. Сьвято розпічне в навечерє Торжества дня 31 грудня 1911 концерт в салї „Народного Дому“. Початок точно о год. 7. Стрій сьвяточний. Вступ: крісло 2 К, партер 60 с.

Проґрама обходу дня 1 сїчня: Рано о 7 год. звістять вистріли початок торжества. О 9 годинї понтифікальна служба Божа в церкві сьв. Петра і Павла. О 11 год. похід від церкви на улицю Шашкевича, де відбуде ся відслонене пропамятної таблицї в честь незабутого Маркіяна. Похід верне попри церкву, де розвяже ся.

Порядок походу: Чоло походу творитимуть кінні чети Січий, за котрими ступатимуть піші. Молодіж всїх сокальских шкіл, народних, ґімназиї і семінариї. Орхестра. Соколи. Делеґати і члени читалень „Просьвіти“ і инших українских Товариств. Здвиг народа. В походї возьмуть участь тисячі вірних синів України, сьвідомих ваги хвилї, бо всї без виїмки станут плече об плече і віддадуть поклін памяти Маркіяна та звеличать наше національне відроджене. Пополудни: О 3 год. Концерт народний при співучасти хорів Читалень „Просьвіти“. Вступ 60 сот. — *Комітет.*

— **Сестри Василиянки в Америцї.** Американьска „Свобода“ доносить: Дня 30 падолиста прибули до Америки наші Сестри чина Сьв. Василия Великого числом 5. В часї подорожи були они під опікою о. рад. Бариша, котрий прибув сюди, шоби стати місионарем між нашими поселенцями в Канадї. В день їх приїзду о 7 год. вечером руске гр. кат. Духовеньство з околиці Ню Йорку витало торжественно наші Сестриції в церкві сьв. Петра і Павла в Джерзи Сити, Н. Дж., а на другий день від'їхали они разом з о. Баришом до Філядельфії, Па. Ті монахинї будуть головно опікуватись нашими сиротами в Америцї і на сю цїль віддав їм Преосьвященний Владика „Сирітский Дім“, куплений за 24 тисячі доля-

---

дужа? Чи сталось їй що злого? Де она була?

Він так заглубив ся в тих гадках, що дикі обжалованя прокуратора навіть не доходили до уший. Недобачив також елеґантно одітого пана, котрому судовий слуга робив дорогу крізь товпу і котрий відтак сїв собі на кріслї побіч трех чорно одітих судиїв на трибунї. Але видцї простягали шиї, аби єго побачити і один другому шептав до уший: „Гайдельман-Брук! То барон Гайдельман-Брук!“

Але в хвили, коли прокуратор громовим голосом розсипував ся над обжалованим, вручено предсїдателеви трибуналу лист, який, як видко було, сильно єго розворушив. Він живо почав шептати з своїми товаришами, показував їм лист, а вкінци, коли прокуратор скінчив свою промову, заявив, що саме тепер одержав він нові докази так великої ваги, що бачить себе спонуканим, перервати хід розправи, аби переслухати зголосивших ся сьвідків. Між тим судові возьні мають пильнувати, щоби нїхто під нїяким услівєм не вийшов з салї.

— Покличте першого сьвідка! — приказав судия. Очи всїх присутних обернули ся на чорно одїту женщину, яка тепер увійшла крізь малі двері. Лице було заслонене чорним серпанком, але стать виявляла стрункість і молодість. Кітредж стрепенув ся, коли єї побачив.

Женщина приступила перед стіл трибуналу і відкинула з лиця заслону.

— Як називаєте ся? — спитав судия.

— Марі Коґан — була рішуча відповідь.

— Ваша народність?

— Я Американка.

— Ви довго жили у Франциї?

— Так, я прибула до Франциї ще малою дитиною.

— Як то було?

— Мій отець помер — а моя мати віддала ся другий раз.

— За Француза?

— Так.

— Як називає ся той Француз, що з вашою материю оженив ся?

— Барон Гайдельман Брук — відповіла дївчина по хвили, глядячи в очи баронови.

На сали счинив ся легкий рух, але сейчас втихомирив ся і заволодїла мертва тишина.

— Чи ваша мати жиє?

— Нї.

— В який спосіб померла?

Дївчина глубоко відотхнула, кинула оком на Кітреджа, що глядїв на неї сияючими очима і відповіла тихим, але твердим голосом:

— Мати погибла в огни в базари добродїйности.

— Чи й ви були там в часї того пожару?

— Так.

— Оповіджте всьо, що о тім памятаєте.

Дївчина спустила очи в долину і сказала скоро:

— Мати і я вибрали ся з бароном Гайдельман Бруком до базару. Коли вибух пожар, счинив ся переполох і ми не могли вийти. Зараз коло нас було вікно крізь котре виратувало ся кількоро людий. Мати і я добігли до того вікна і могли уратувати ся; але барон Гайдельман-Брук відіпхнув нас і сам переліз крізь вікно.

— То неправда! — крикнув барон, а на сали роздали ся голосні замітки невдоволеня.

— Спокій! — відозвав ся судия рішучо.

— І що відтак стало ся з вами?

Дївчина порушала головою, а на єї лици появив ся смуток і біль.

— Не знаю, що дїяло ся тоді і довший час пізнїйше. Я була дуже хора — і кілька лїт не могла собі на то всьо пригадати.

— Кажете, що не могли кілька лїт пригадати собі на те, що тепер оповідаєте?

— Так.

Увага в салї ставала чим раз сильнїйша.

— Чи в тих лїтах не пригадували ви собі й вашої матери?

— Нї.

— І того нї, як ви називаєте ся?

Она знов заперечила головою.

— Навіть того нї — сказала тихим голосом.

— А тепер пригадали ви собі знов на все?

— Так.

— Коли обудила ся знов ваша память?

— Перед кількома тиждням почала поволи вертати.

— Серед яких обставин?

— Серед таких самих, як ті, коли я втратили память.

— Що хочете тим сказати?

— Я — я — она поволи обернула ся, немов би на який тайний приказ і поглянула на барона Гайдельмана Брука. Той був блїдий як стїна, але при напруженю всїх сил був на вні спокійний.

— Отже? — напоминав судия.

— То було при иншім огни — говорила глядячи в землю. — Я — мало що не утратила при тім житя.

Дївчина вичерпала майже вже всї свої сили. Єї білі пальцї судорожно сплели ся, а зїницї єї очий розширяли ся чим раз більше, а відтак нараз стали зовсїм малі. Она захитала ся, немовби омлївала і возьний вже прискочив до неї, коли серед мертвої тишини роздав ся ясний, заохочуючий голос:

— Алїсия!

То був обжалований, єї любий, що в хвили найбільшого єї ваганя поспішив їй на поміч і переломив напливаючу на неї филю жаху. Сейчас дївчина відвернула ся і поглянула на Кітреджа з найбільшою любовию і вдячностию. В одній хвили відзискала відвагу і она могла дальше складати свої зізнаня.

(Конець буде).

рів. Сей дім находить ся у Філядельфії недалеко руской катедри. Хто би хотів удавати ся до наших Сестер в справі приміщеня якоїсь нашої сирітки в сиротинськім домі або взагалі в яких будь справах, дотикаючих самого монастиря, нехай пише на адресу: Rev. Mother Superior Helene O. S. B. M. 832 N. 7-th Str., Philadelphia, Pa.

— **Весела забава двох приятелів.** Якийсь Брицкий, знаний добре львівскій поліциї гільтай, що служить тепер при уланах в Жовкві, приїхав на сьвята до Львова і тут зійшов ся з таким самим як він, якимсь Францом Комбієном, котрий недавно тому втік з 30 полку піхоти. Отже щоби їх поліция не пізнала, постановили перебрати ся. Брицкий убрав ся в цивільне одінє Комбієна, а Комбієн перебрав ся за улана в мундур Брицкого, при чім взяв і его войскову відпустку. На нещасте поліция пізнала Комбієна і арештувала его і его приятеля. Знаючи, що Комбієн втік з войска, віддала его поліция на одвах, але забула сказати, що то дезертир. Власти войскові знайшовши при нім відпустку з полку уланів в Жовкви, не хотіли тому повірити, що він перебрав ся в мундур свого приятеля і відставили до Жовкви. Тут знов розпізнали мундур і шаблю Брицкого, але маючи перед собою якогось иншого, здоймили з него мундур, а дали якесь старе уланське одінє і відіслали назад до Львова. Власти войскові у Львові знов не знали, що з тим чоловіком робити, аж остаточно поліция вияснила цілу справу. Весела забава обох приятелів закінчила ся поки що поліцийним арештом, а тепер ще й власти войскові скажуть своє слово.

— **Акт обжалованя в справі Дамазия Мацоха** і спілки вже виготовлено і доручено обжалованим. Потягнено до одвічальности 9 осіб. Отже перед судом станут:

Дамазий Мацох: 1) обжалований о убите свого брата Вячеслава в монастирскій кели підчас сну сокирою; 2) о підроблене грамоти повінчаня з Оленою; 3) о підроблене також сьвідоцтва з підробленою печаткою пароха в громаді Паржимехі і з его підписом; 4) о крадіж до спілки з Ізидором Старчевским з монастарскої скарбони около 9000 рублів за помочию підробленого ключа; наконець 5) о крадіж по смерти кустоса монастиря о. Бонавентури Ґавелчика дня 29 грудня 1909 в кели померщого черця 5000 рублів.

Ізидор Старчевский обжалований о то, що 1) знаючи, що за Мацохом вже шукають і що то він убив брата, в телеґрамі висланій через свого батька в Сєрадзю до Дамазия Мацоха, котрий укривав ся у Варшаві, остеріг его перед небезпечностию і радив втікати; 2) що сьвідомо укривав місце побуту Станислава Залоґа і Дамазия Мацоха.

Третий монах, Базиль Олесіньский, обжаобжалований о то, що 1) від 1907 до 1910 р. будучи закристияном брав гроші з монастирской скарбони; 2) що спільно з Мацохом вкрав з келї померщого монаха о. Ґавелчика монастирскі депозити в сумі 5000 рублів.

Олена Мацохова обжалована о то, що: 1) знаючи від Дамазия Мацоха о убитю его брата, Вячеслава, укривала Дамазия у себе в Варшаві а відтак виїхала з ним до своєї сестри Софії Зайончковскої до Шреняви; 2) що користала з гроший, які їй давав Дамазий, хоч знала, що то гроші монастирскі; 3) що кори стала сьвідомо з фальшивої грамоти вінчаня і смерти Каспра Мацоха.

Дорожкар Пянко обжалований о то, що відвіз софу з трупом до знаного місця а відтак відвіз Дамазия Мацоха і Станислава Залоґа до Новорадомска і о тім всім не повідомив властий. — Блосієкевич обжалований о то, що помагав при виношеню софи з трупом і доставив софу до келї Мацоха; Перткевич — о підроблюванє ключів до монастирской скарбони; Циґановский — о зроблене печатки пароха в Паржимехах і доручене єї Дамазию Мацохови зі сьвідомостию, що Мацох не есть парохом в Паржимехах.

Акт обжалованя списаний на 28 піваркушевих сторонах. Базиль Олесіньский відобрав акт обжалованя особисто, будучи в Петрокові. До розправи покликано 88 сьвідків.

Господарство, промисл і торговля.

— **Філія „Сільского Господаря“** в Тернополи устроює при помочи Головного Виділу Кр. Тов. госп. „Сільский Господар“ у Львові 5-дневний ветеринарийний господарский курс, котрий зачне ся дня 23. січня 1912 р. о 8 ій год. рано, а скінчить ся дня 27. січня розданою сьвідоцтв участникам курсу. Ветеринарийні виклади обняв на просьбу Головного Виділу Вп. Володимир Чубатий, міский ветеринарийний лікар в Дрогобичи, що буде супроводжати свої виклади демонстрациями на фантомах, демонструючи рівночасно практичне приміненє ветеринарийних приладів в господарстві. Проґрама викладів: 1) Плеканє зьвірят домашних. 2) Хороба зьвірят домашних в наслідок злого плеканя і їх лїченя. 3) Хороби заразливі з приміненєм закона з демонстрациями заразників. 4) Поміч тільній корові з демонстрациями на фантомах. 5) Поміч в наглих випадках з демонстрациями на живих зьвірятах. 6) Купно домашних зьвірят на торзі з демонстрациями на живих зьвірятах. 7) О хоробах у зьвірят, при котрих можна купно уневажнити або жадати відшкодованя. 8) Розпізнаванє віку у зьвірят домашних з демонстрациями. Крім того виголосить Впр. о. Платон Карпіньский реферат про асекурацию худоби. Дня 25. січня 1912 р. відбудуть ся також Загальні Збори Філії „Сільского Господаря“ в Тернополи при участи делеґата Головного Виділу Впр. о. Северина Борачка. Всякі інформациї що до сего господарско-ветеринарийного курсу уділяє Філія „Сільского Господаря“ в Тернополи, ул. Міцкевича ч. 3. Туди належить також звертатись і з зголошенями до участи в тім курсі.

— **Про нове средство против слинавки** або заразн пискової і ратичної пише его винахідник проф. Леонард Гоффман в „Frankf. Ztg.“: Оно складає ся з ґлїколю і формаліни. Спосіб лїченя є слїдуючий: На вимена прикладає ся лік в формі масти, а до писка і між ратиці запускає ся его в плинній формі специяльною сикавкою. Наслідок показує ся вже по кількох годинах. Корови стоять спокійно при доєню, а молоко є чисте, підчас коли без ужитя ліку корови при доєню кидають ся, копають, а молоко виходить помішане з кровю і поганою течию з ран. Рани гоять ся дуже скоро. Також в писку прилягає розпущений лік до зараженних місць і виклиує дуже скору поправу. До двох трех днів зараза зовсім уступає. Свій лік назвав проф. Гоффман „евґоформом“ (Eugoform). Евґоформ лїчить також телята і безроги. Проф. Гоффман сподїє ся, що его ліком можна при зорґанізованій помочи властий цїлком знищити страшну заразу.

Телеґрами.

Відень 29 грудня. На нинішнім засіданю австрийскої делеґациї промавляв за ухваленем буджету пос. Крамарж, а обговорюючи ситуацию політичну обговорював також руску справу. По нім промавляв делеґат Цеглиньский.

Відень 29 грудня. Делеґация угорска розпочала нині розправу над провізориєю буджетовою. Звітник дел. Пап поручав єї ухвалити і ствердив, що комісия з вдоволенєм і спокоєм приняла заяву ґр. Еренталя о заграничній політиці.

Відень 29 грудня. Доходженя судового лікаря виказали, що лобина знайдена вчера коло кладовища Ст. Маркс не есть лобиною кн. Александра Караджорджевича.

Тегеран 29 грудня. Потверджує ся вість, що анґлїйского консуля Смарта завезено до Касеруна. Він не зранений. Перский міністер справ заграничних висказав анґлїйскому посолови свій жаль з причини нападу на консуля і заявив, що видано строгі зарядженя в цїли забезпеченя прибутя Смарта до Шираса і покараня виновників.

Пекін 29 грудня. Вчера вечером оголошено цїсарский едикт, в котрім престол висказує свою згоду на предложенє скликаня конференциї репрезентацийної, маючої рішити о формі правлїня в Хіні. На вчерашних зборах монґольских князів постановлено проголосити независимість Монґолії на случай, колиб Хіна стала републикою, в противнім случаю підпирати манджурску династию.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з дном 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посшішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем числ мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·44**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·54

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6 00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Виник. §) До Виник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Виник. §) До Виник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, 1^{36}, **2**, 5·45, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.

†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·57, **6^{26}**, 9^{34}

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовлення

виконує ся під найкориступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі почислив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.